Intervju

EN KVINNA MED BRINNANDE ENGAGEMANG

Foto: ŽENA

Mona Sahlin och Asima Pašalić på konferensen "Blind rättvisa?" (Att möta offer för brott med rasistiska eller främlingsfientliga förtecken.), Brottsoffermyndighetens temadag i Göteborg 24 september 2001

Av: **Per ENGELBREKTSSON**
SLA - Skaraborgs Allehanda
Lördag, 6 oktober 2001

När **Asima Pašalić** blir som intensivast ramlar orden ur munnen på henne. Det är precis som att nästa mening vill ut innan hon avslutat den förra.

Kanske pratar hon så fort för att hon har så mycket att säga. Asima Pašalić brinner. För bosnier. För de elever hon arbetar med i skolan. För invandringsfrågor. För integration.

Fast egentligen tycker hon att orden är fel.

- Så länge ordet invandrare finns har vi ingen integration. Jag är bosnisk, men i Sverige känner jag mig som svensk. Jag har lämnat mitt hemland, men jag är en verklig person, inte invandrare, säger Asima.

4 januari 1976. Hon svarar med exakt datum när vi frågar om när hon kom till **Sverige**. Hon och maken **Salih** tillhörde 70-talets arbetskraftsinvandring. **Hundratals bosnier kom till Skövde**.

Asima är utbildad lärare i **forna Jugoslavien** där hon arbetade som klassföreståndare i fyra år. Hon började som hemspråkslärare i **Skövde**. Det jobbade hon med fram till 1992.

Läraryrket - ett kall

När kriget sprängde **Jugoslavien** i bitar spreds splittringen över världen. Hon säger att kriget och konflikterna gjorde att **hon blev uppsagd som lärare i Skövde**, men vill inte prata om det.

- Det var en besvikelse att bli uppsagd, men att vara lärare är mitt kall. Det passar mig, jag gör ett bra jobb som lärare och därför bestämde jag mig att utbilda mig.

Hon gick grundvux och komvux innan hon började på Högskolan. Först en tvåårig utbildning till grundskolelärare och sedan pedagogik i **Falun**. I dag har hon 200 högskolepoäng och fler ska tas.

- Jag blir aldrig fullärd men vill lära mig så mycket som möjligt för att göra ett bra jobb. I dag är det kaos i många ungdomars huvud och det måste jag klara av att hjälpa till med.

Lyssna på oss

Hon arbetar för **tonårsungdomar** som kommit på glid. Samtidigt engagerar hon sig i det **bosniska och svenska föreningslivet** och **integrationsfrågor** ligger henne varmt om hjärtat. På så sätt har hon tagit sig in i det svenska samhället, men samtidigt känner hon sig inte accepterad av samma samhälle.

- Alla vi som kom på 70-talet har varit i **Sverige** länge. Man borde ta hjälp av oss i **integrationsfrågorna**. Lyssna på oss och ta till vara på vår kunskap, säger **Asima**.

Hon vill att **föreningslivet** får höjd status. När hon inte är engagerad i arbetet eller familjen är det uppdragen i **bosniska och svenska föreningar** som gäller. Hon är ordförande i **Bosniska Kvinnoriksförbundet**, som har sitt säte i **Skövde**, men också aktiv i **Västerhöjds Föräldraförening** och **S-kvinnorna i Skövde**.

Viktig mötesplats

Kvinnoriksförbundets kontor är inhyst i **Skövdes bosniska förening lokaler** bakom **Gamla sjukhuset** på **Östermalm**. Den är nästan alltid öppen som en mötesplats och i **Skövdeföreningen** är det maken **Salih** som är ordförande.

I lokalen luktar det matos.

Asim Crnić lagar **cevapcici - bosnisk nationalrätt** med kalv- och köttbitar i pitaliknande bröd - till den som vill ha. I bakgrunden surrar en tv med en **bosnisk kanal**. Tidningar från **Bosnien** blandas med **svenska** och mitt i rummet står ett biljardbord.

En mötesplats för **bosnier** varje dag. Varje gång föreningen arrangerar något, ofta kultur- och hantverksmässor är den öppen för alla. Oftast är det bara bosnier som kommer. Sällan **svenskar**.

- Vår förening är som en brygga. På ena sidan finns de som riskerar att isolera sig och på andra sidan de som integreras. Föreningen är till för alla, säger **Asima** som gärna såg att fler kom till arrangemangen.

Farliga etiketter

Generaliseringar och etiketter är farliga menar hon. Förutsättningar för de **bosnier** som kom som arbetskraftinvandring på 70-talet skiljer sig mycket från de som flydde undan kriget på 90-talet.

- Det finns inte ett Sverige för svenskar och ett för invandrare. Det finns bara ett Sverige och här måste vi bygga ett samhälle med gemensamma värderingar.

Fakta:

Namn: Asima Pašalić, **Yrke:** Lärare, **Bor:** Östermalm i Skövde, **Familj:** Maken Salih, döttrarna Zlatana och Majida, sonen Senad, **Utbitdning:** Utbildad lärare i Bosnien. Har läst grundvux, komvux och är utbildad grundskolelärare i Sverige, **Karriär:** Flitig föreningsmänniska. Ordförande i Bosniska Kvinnoriksförbundet. Västerhöjdskotans föräldraförening, aktiv hos Skövde S-kvinnor, Projekt Bihac (samarbetsprojekt mellan Skövdes skolor och staden Bos. Krupas skolor), **Lyssnar på:** All musik, **Läser:** Mest skolböcker och nyheter, **Fritiden:** Simmar, promenerar, men mesta tiden går åt till föreningslivet, **Spara eller slösa:** Jag har inget att spara, jag slösar för mycket, **Favoritsida på Internet:** Hotmail och Skolverket.

Om sig själv:

Bästa egenskap: Jag kan förlåta, **Sämsta egenskap:** Påbörjar alldeles för många saker på en gång. Då drar jag med mig för många andra och det finns säkert många som är trötta på mig, **Det gör mig arg:** De som inte visar respekt för arbete och arbetstider, **Det gör mig glad:** Jag kan känna glädje när mina elever får en ahaupplevelse.